

presiri, i les formes franceses del tipus fr. ant. *mire medi*(c)u i els NLL *Socires/Solcires* que cito en el *DECat* (VIII, 54b9 ss., 41 ss.).

D'una base -ĒDIA pot sortir el nom de la famosa Font de *Sossies*, voltada d'esllavissades, en el massís d'Ordal, entre Corbera i St. Andreu de la Barca (1954, *DECat* III, 54a34 ss.).¹ A Andorra *Sossia*, en diversos documents del S. XIII (*Cart. d'Andorra*, vols. I i II); p. ex. a. 1263: «terra ubi dic. *la Sossia*», en te. de Bixesarri (vol. II, 34k118.3f.).

D'aquí el cognom tan difós *Sossies* (que hom grafia a tort *Socies*, amb *c*), sobretot mallorquí, ja antic i de pròcer família: dos escriptors, un que ja era vell l'a. 1589, altres c. 1950, a Campanet, o no ben precisats (J. M. Bover, *Bi. Escr. Bal.* 1219, 1220 etc.); *can Sossies* (o *Susies*), sengles poss. importants i antigues (ja m. Despuig), te. Montuiri i Alcúdia. Però també fora de Mall.: Pere *Sucias*, historiador de Xàtiva i de València (*GGRV*, 486, 495).

D'ací SOSSIATS, forma més descabdellada (conforme al cat. central *ensulsiar*). Nom de dos alous antics en el Solsonès i a la Conca de Tremp.

1) Del del Pallars Jussà tenim dades ben antigues documentades encara amb la *-d-* etimològica. 893: «--- *Sarga* --- *Valle Cirsatana* --- ipsos *Sucidatos* --- ipsa *Tartera* ---» (Còlle. Moreau III, 78); 930: «ad ipsos *Sucidatos*, et castro de Gaveto --- Limignan» (Mor. v, 75 ss.); i poc abans ha posat St. Martí de *Barcedana*, que hem reconegut ja en el doc. anterior, on, així mateix, reconeixem St. Esteve de la Sarga, Gavet i Llimiana. Havia de ser, doncs, al SSE. de Tremp.

2) 1092: «ipsos alaudios de *Susiads*» (llegit a l'Arx. Sols.): d'allí i del mateix any 1092 tinc nota d'un o dos documents «in castri *Olius* locum q. v. *Sussiads*»; i *Su(s)siads* cit. junt amb Navès i amb Estaràs; 1098: «*Olius* --- rivo *Cardosnario*, *Sussiads* --- Mont Elezdano, sive in guaddello molinos quos vocant *Ratavetula*» (ibid., veg. art. *Ratavilla*). I cf. n. 1.

No cal dir que el nom més trivial *La Solsida* apareix en massa i no sols en el P. Val.; com els següents: *La Solsia* (Alcalà de X.), Font de *la Solsida* (Llucena, xxvii, 188.7; xxxiv, 110.22), sengles *Les Solsides* a⁴⁵ Vallibona; St. Mateu, Castalla i Albaida (xxvii, 24. 13, 126.6; xxxi, 185.5; *GGRV* II, 7).

PARÒNIMS que poden tenir el mateix radical, si bé més dubtosos:

Sossed, pda. munt. a la Vall de Boí, te. Erill (XIII, 160): d'un SUBSĒDĪTUM (cf. SUBSIDERE o -SEDERE), ètimon versemblant de tot plegat; o metaplasme de *Sossiado* = *Sossiats*?

Incert incloure en aquest grup el singular cognom *Sossens* (a. 1622) o *Sussens* (a. 1645), documentat en els capbreus pallaresos de Rialb (fº 25r, 9r). Potser de SUBSEIDENTES?

¹ Alb. Messeguer explica que és en te. Corbera, prop del de Pallejà, i que altres en diuen de *So-*

ciats; a uns 290 alt. en fort pendent al vessant obac d'un turó de 337 (*Assemb. Intercomarcal* 33, p. 155 i mapes p. 160).

Sosterris, V. *Saderra*

SOS(S)UI

Un lloc antic *Sosui* existí en el Pallars, aigües avall de Sort: en tenim notícia per dos docs. del S. x, un d'ells amb la vocal *o* dissimilada en *-e-*: 47, venda de l'«*Alodio de Sesui* cum ecclesia *Sti. Licerii*, in ipsa ribera de *Saorte*» (Abadal, *P. i R.*, § 155); 966: «*alia* in *Sti. Licerii*, in *Sosui*» seguit de cita de moltes esglésies, vora la N. Pall. fins més amunt de Sort i fins a Tremp (Abadal, *P. i R.*, § 66). Com que *St. Licerius* = *Sant Lleir*, no és sant corrent, però hi ha una esgl. de *St. Lleir* a Arcalís, poc aigües amunt de Gerri, aquest *Sossui/Sessui* devia ser un antic alou en el te. d'Arcalís.

Nom format amb el sufix pirinenc -ØI (*E.T.C.* II, 62-63), potser amb el radical *sos-* com *Sessué*, que hem estudiat a l'art. *Sos*, supra. No sembla possible unir-lo amb el grup estudiat a l'art. *Sossis*.

Més dubtós que sigui el mateix el d'un doc. de 949, un «loco vocato *Sestui*» citat en la consagració de la «ecclesia *Sti. Petri*», junt amb altres llocs de cap a Peramea i Cortscastel (Abadal, *P. i R.*, § 160, p. 366-7). Com que Peramea és prop d'Arcalís, uns 5 o 6 k., però a l'altra banda de la Noguera, he de deixar obert el dubte, entre identificar aquest lloc amb *Sesui/So-* (err. de lect. *st* per *ss*?), o bé poden ser llocs diferents i veïns, aquest amb sufix basc -ROI en lloc de l'ibero-basc -OI de *Sossui*. Cas de paronímia *-ui/-tui* amb el mateix radical; tal com hi ha *Espelui/Espaldui*, *-duixos*.

En tot cas, és un lloc diferent *Censui* (vol. III, 348b) a la conca de Tremp, te. Salàs, encara que hom hagi llegit *Sersiu* en el doc. de 1164 (Kehr, *Papsturk.*, p. 398), err. per *Sensui*.

SOT

I. 'clotada', mot d'origen pre-romà, veg. *DECat* VIII, 109b40-110b56.

El Sòt, una senya de Portvendres (xxv, 90.3). *Sot de l'Infern*, partida de Campins (Cor. 1929). *El Sot de l'Om*, partida del terme de Sant Pere de Vilamajor. *El Sot*, NL antic del terme de Terrassa, documentat l'any 1005: *soto* (*BABL* VII, 398).

II. 'devesa, arbreda', del llatí SALTUS, -US 'pasturatges emboscats, congost, afrau' (*DECat* VIII, 110b57-111b33).

Sot, NL antic del terme de Sarroca de Bellera, documentat l'any 937: *in soto* (Abadal, *Pall. i Rib.*, 201). Partida i Caleta de *Pressot* (< *Pere Sot*), a la Vila Joiosa (any 1760). *Sot*, partida del terme de Xixona. *Sòto*, partida vora el riu, amb una bona roureda, en